

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail-Reg. No. 3088

BOX 520, POSTAL STATION D, TORONTO 9, ONTARIO CANADA M6P 3K1

No. 9., Vol. 19., 15. září-September 15th, 1985.

MOST Z EVROPY DO AFRIKY

Španělsko a Maroko ožívají staletí starý sen: experti zkoumají technické možnosti stavby mostu přes mořskou úžinu Gibraltar - to je mezi Evropou a Afrikou. Obě země ustavily zvláštní komise, které mají do tří roků předložit podrobné návrhy na vybudování spojení mezi oběma kontinenty.

Přípravné studie ukazují dnes na tři možnosti: postavení mostu přes gibraltarskou mořskou úžinu, dlouhého 14 kilometrů. Druhá možno by byla postavení tunelu pod mořským dnem a třetí možnost položení obrovského potrubí pod mořskou hladinou.

Největší technické problémy by pravděpodobně byly při stavbě mostu. Mostní sloupky by musely být vysoké nejméně 800 metrů. Tunel by předpokládal vybudování tří tunelů, dvou jednosměrných a jednoho dvousměrného. Tunely by byly 47 kilometrů dlouhé - z toho 29 kilometrů pod mořským dnem. Technici jsou pro třetí možnost - položení obrovského potrubí pod mořskou hladinu. Obrovské potrubí by bylo buď z betonu nebo oceli a bylo by položeno 50 až 100 metrů pod mořskou hladinou.

Náklady mají být rozděleny stejným dílem mezi Španělsko a Maroko. Náklady plánu jsou odhadovány na 250 milionů šilinků - náklady na stavbu není možno zatím ještě ani odhadnout. Zatím co ve Španělsku panuje ještě určitý pesimismus a nedůvěra, Maroko je tímto projektem nadšeno.

"VSL"

CHRUŠČOV ZNOVU OŽIL

Za Leonida Brežněva se nesmělo o Chruščovu ani mluvit, ani psát. Nesměl existovat. Přesto, že stál jedenáct roků v čele strany a státu - v říjnu 1964 byl Nikita Chruščov Brežněvem svržen a musel předtím po smrti zmizet v propadlišti, jak už je u komunistů a v SSSR zvykem.

Až nyní, kdy SSSR zaplavují články, úvahy a vzpomínky na 40. výročí skončení války, se mohl Chruščov kupodivu zase objevit. Moskevská agentura TASS uveřejnila článek, ve kterém stojí černé na bílém, že Nikita Chruščov byl vynikající osobnost strany a státu. A mohl se dokonce objevit i v televizi a v některých filmech v sovětských kinech - jde o filmy z poválečné doby. A dokonce je vidět mladícký Chruščov ve filmu z června 1945, kdy bylo v Moskvě slaveno vítězství nad Hitlerem - při parádě stojí Chruščov na tribuně Lenina v mauzoleu hned vedle Stalina...

"VSL"

Koncem srpna t.r. navštívil Kanadu John Sigmond z Anglie, který za války sloužil u čes. letectva v rámci R. A. F.

Stan Turner went to his grave without a hero's sendoff, though hero he was

One of Canada's longest-serving and most highly decorated fighter pilots in the Second World War has died at 71.

Percival Stanley (Stan) Turner fought on every European front, North Africa and Malta. He was awarded the Distinguished Service Order and Distinguished Flying Cross and Bar, Czechoslovakian Medal of Honor, Czechoslovakian Medal for Valor and the Canada Decoration.

He was credited with destroying 14 enemy aircraft in combat and probably destroying six others.

The Collingwood native joined the Royal Air Force in September, 1939 after attending the University of Toronto.

He fought in France with the No. 616 Squadron and then joined the No. 242 Squadron in England and was involved in the Dunkirk operation. He then returned to France to cover the withdrawal of Allied troops. In England, he distinguished himself in the Battle of Britain.

As squadron commander of No. 249 Squadron in Malta, he was shot down and while recovering from injuries Turner directed Malta's air operations.

He fought with the Desert Air Force in Egypt and from there was posted to a sea-borne squadron and participated in the ill-fated attack on Tobruk.

After fighting in the Western Desert, he joined Royal Canadian Air Force Squadron No. 417 for the invasion of Italy and Sicily.

When Italy surrendered he took command of No. 127 Wing RCAF in Europe and he led the wing through France and Germany.

At war's end, he transferred to the RCAF and returned to Canada. He held several senior positions with the RCAF including deputy director for manning and organization at RCAF headquarters here.

Turner was senior military attache at the Canadian Embassy in the Soviet Union for three years and was a senior executive of Expo 67 and Man and His World in Montreal for four years.

He was a well-liked volunteer at the Ottawa YMCA for 11 years, says Bev Webb, head of athletics.

Turner was elected to Canada's Aviation Hall of Fame in 1973.

Turner, who died Tuesday, is survived by his wife Mary-Ann and children Kim, Shaw and Tina.

"Ottawa Citizen".

Credits: S/L Miroslav Liškutín, Fareham, England and J. Alex Bouček, Ph.D., Ottawa.

Percival "Stan" TURNER, 3 Sept. 1913-23 July 1985.

On 15 September 1940, Flt Lt Percival Stanley ("Stan") Turner succeeded in shooting down an enemy aircraft when his own aircraft was hit by a cannon shell which put it temporarily out of control. On recovery, he saw and attacked a further enemy aircraft which he destroyed, bring his own damaged aircraft safely back to its base. This officer has personally destroyed a total of ten hostile aircraft during engagements over Dunkirk and England.

/From the book "The Bader Wing"/

/Editor's note: We honour Group Capt. Percival S. "Stan" Turner, because in 1940 he was one of the senior officers of our Czechoslovak 310th and 312th Fighter Squadrons, under Wing Commander Douglas Bader. Turner received several high Czechoslovak decorations and was very proud of it. He was a great war hero, but as an Ottawa newspaper noted, the funeral service was marked by the absence of top government or military officials or a traditional military fly pass with one plane missing. "If this was in the United States, he would probably be buried at Arlington", wrote a staff writer of "Ottawa Sunday Herald". According to the official records Stan Turner was born in Devon, England and came to Canada with his family, when he was 6 months old./

TI CO PODEPSALI

Ze zahraničních ministrů, kteří 15. května 1955 podepsali ve vídeňském Belvedere ruskou Státní smlouvu, žijí ještě tři: Vjačeslav Molotov, je star 95 roků - Harold Macmillan - 91 roků a Antoine Pinay - 93 roků star. John Foster Dulles zemřel v květnu 1959 ve věku 71 roků a Leopold Figl v květnu 1965 ve 63 letech. - Státní smlouvu podepsali v tomto pořadí: Molotov, Macmillan, Dulles, Pinay a Figl.

Spojené národy a jejich metr

Senátor Moynihan, někdejší americký delegát u OSN, prohlásil, že kdyby tato organizace neexistovala, nebylo by ji již možné vůbec vymyslet.

Pochybavačům radím zajít si v New Yorku na první avenue ke dvačtyřicáté ulici a vejít do některé ze zasedacích síní. Vítejte doporučuji návštěvu dekolizačního výboru - tak zvaného Committee of Twenty-four. Na popud Kuby se zabývá otázkou sebeurčení a nezávislosti Portorika. Ovšem se sebeurčením to vypadá tak, že v mnohých svobodných volbách devadesát šest procent portorikánských voličů se vyslovilo proti nezávislosti.

OTA ULČ

Masaryk-Beneš-Hrad

Významným přínosem k poznání Masaryka bez legendy, zkušeného bojovníka za války a v budování republiky je kniha Masaryk-Beneš-Hrad vydaná v Mnichově Českým slovem. Autorem je dr. Jaroslav Pecháček. Dílo je založeno na důvěrné korespondenci Tomáše Masaryka, na jeho dopisech Benešovi, které měl v úschově dr. Ján Papánek po celou dobu druhé světové války. V úvodu knihy dr. Papánek popisuje svůj vztah k událostem a jeho problému jak s dopisy naložit. Byly částečně poprvé zveřejněny v jeho přednášce při jedné oslavě narozenin Masaryka ve Washingtonu (bez povšimnutí veřejnosti). R. 1980 předal korespondenci TGM dr. Pecháčkovi k zpracování a tak vznikla z toho kniha, která osvětluje Masaryka, pozadí historických událostí, jeho aktivní účast na vývinu politického a veřejného života, na úzký vztah Masaryka s Benešem.

Dr. Pecháček vysvětluje svůj postup při psaní knihy. Bylo nutno navazovat na korespondenci a také doplňovat. Nebylo snadné to obsáhnout, poněvadž Masaryk zasahoval do tolika oblastí veřejného života. Byl politikem, který "odhadoval, analyzoval, plánoval a kalkuloval". Při jeho temperamentu až výbušném s "jeho vyhraněnými vztahy k jednotlivcům" nebylo možno "vystačit s definicí".

Zajímavé slovo o dokumentaci má v úvodu dr. Jiří Kovtun.

The Natal Mercury

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY

IN CZECH AND SLOVAK LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Editor of English Section:

Monica Janeček.

Články, objednávky inserátů, opravy adres a předplatné lze poslat na: "KANADSKÉ LISTY", Box 520, Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí se redaktor ztotožňovat s jejich obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ... \$ 12:00

Zámorí lodí ... \$ 12:00

Zámorí letecky ... \$ 16:00

LIDÉ MEZI NÁMI

"TOMÍK" BAŤA NA BRITSKÉ TELEVISI.

Kdybych to byl neviděl černé na bílém v programovém týdeníku svým úšim bych byl nevěřil. Četl jsem toto oznámení: "Světová organizace jediného muže" a dále "Tomáš Baťa vyrábí boty; 250 milionů párů za rok. Jeho obrovská organizace obepíná svět a obchoduje ve 100 zemích. Baťa, nyní 71, se pohybuje mezi ředitelskou síní v Torontu a Evropou, Afrikou a Sri Lankou. Povzbuzuje svoje rozsáhlé tovary k vysokým výkonům a při tom konferuje s hlavami států. Je Baťa otcovský dobrodinec chudých zemí anebo chytrý operátor levných pracovních sil?" -- Film, běžící 25 minut / v době, kdy miliony lidí sledují televizní vysílání / byl jasnou odpovědí na výše uvedenou otázku. Kdo film viděl, musí se stát obdivovatelem tohoto geniálního podnikatele druhé zlínské generace. -- Pro mne to nebylo nic nového a řeknu proč. Jako mladý reportér pražské redakce brněnských "Lidových novin" jsem občas referoval o tom, co Baťovy podniky dělaly na české půdě; boty jsem kupoval jen v Domě služby na dolním Václavském náměstí / a věřte nevěřte dosud mám baťovské lakýrky, které jsem přibalil do kufru brzo po okupaci v r. 39, který mne vyvezl na západ jeden britský novinář / a vždy jsem se těšil, že jednou navštívím i Zlín. To se mně podařilo za okolností, které nemohu nevzpomenout v této souvislosti. -- Bylo to takto: Ve francouzských novinách, tuším, že to byl "Figaro", byla zpráva, že se v Polsku tvoří čs. zahraniční jednotka a ta se okamžitě stala mým cílem. Jako společníka na cestu za armádou, jsem si vybral syna plukovníka četnictva, bývalého ruského legionáře. Ten nám doporučil, abychom jeli do Ostravy, šli na tamní četnickou stanici a jménem pana plukovníka požádali o doprovod přes hranice. Zdálo se to být nesmírně jednoduché, dopadlo to ale jinak. Velitel stanice si uvědomil svoji nenadálou zodpovědnost a přechod nám prostě zakázal s odůvodněním, že Němci právě v oněch dnech zostřují střežení všech přechodů a střílí hlava nehlava na cokoli, co se hýbe. Nezbylo, než se vrátit s nepořízenou a z útěku se stal výlet autem - do Zlína. Co náhoda chtěla dorazili jsme tam právě v den, kdy v tamním Tomášově se slavnostně končil školní rok. Tomášov byla zlínská vysoká škola pro mladé muže budoucí vedoucí baťovské generace, která se v mnohém podobala anglickému Etonu, i v tom, že frekventanti nosili v pracovní době místo známé školní uniformy - frak. Jak jsme se přesvědčili, také se podle toho chovali. Den strávený ve Zlíně, spojený s prohlídkou závodu, utvrdil můj obdiv pro baťovské podnikání. Rád jsem uvěřil, že právě ve Zlíně se nacistické okupační jednotky, aspoň na začátku, chovaly mimořádně slušně. Když je totiž důstojníci připravovali na vpád do Československa, vzbuzovali ve vojácích dojem, že jdou osvobozovat

IN MEMORIAM

Paní Albina Petrlová, rozená Příbylová v r. 1885 v jiho-moravské Višňové, zesnula 18. srpna 1985 v Montreálu. Zbývalo jenom několik dní do stého výročí jejích narozenin. Rodná myslivna jí dala do vínku lásku k přírodě. Ráda se zastavila u letitých stromů, na něž se dívala jako na sochy, a ráda se zaposlouchala do šumného barytonu jehličnatých porostů a do tlumeného tenoru líp, bříz, do buků a do dubů ve větru. Snažila se lidem rozumět a schovívat jim odpouštěla. Říkávala, že život je pohyb a změna. Do posledních chvil přemáhala bolest a odešla tak skromně a ohleduplně k okolí, jak žila. Dar dlouhého života splácela tím, že pomáhala lidem. Měla ráda také zvířátka a květiny. Svým přátelům byla příjemnou usměvavou společnicí. Měla obdivuhodnou paměť, včetně všech významných výročí. Přítelkyním a několika příbuzným psávala literárně cenné listy. Jako mladá vlastenka, původem z kraje mezi Znojmem a Moravským Krumlovem, se vzdělávala na brněnské Vesně a potom na tamní obchodní škole. V Brně žila ve šťastném manželství bohatým životem moravského kulturního střediska. Zastavením na její pouti byl posléze Montreál, kde žila u svého jediného syna, JUDr. Zdeňka, s nímž sdílela zájem o četbu a lásku k hudbě, a jemuž zůstala starostlivou a laskavou matkou až do svého odchodu. S ním budou na tuto vzácnou ženu vzpomínat její a jeho zdejší přátelé, přátelé u nás doma a daleko po světě, kam nás osud rozptýlil. Kéž věnc z jejích vzpomínek zdobí její popel po všechny časy!

barbary. Co viděli ve Zlíně, neviděli nikdy doma. Jen tak námátkou: budova vedení podniku měla tuším 17 pater. Ředitel měl kancelář ve výstupu, který mu omožňoval rychlý osobní styk s vedoucími různých oddělení. Ten Tomášov, Dům služby, zlínský výťah a potom Baťováci-dobrovolníci, kteří za války vyměňovali i výhodná zahraniční místa za službu v čs. armádě a kde patřili mezi nejukázněnější vojáky -- to všechno mně připomněl televizní film BBC. -- Na svých cestách po světě jsem navštívil nejen Tillybury v Anglii, ale i baťovské podniky v Casablance, Batanagaru a Farinabadu, v Lahore, v Singapuru, v Belcampu, za války v libanonském Bejrutu. Všude jsem našel krajany. Pokud někteří zavítají do Anglie, rád se s nimi sejdu. Ještě jednu věc mně ten TV film připomněl: za více než 50 let novinaření jsem se setkal s četnými hlavami států, ale nikdy s hlavou Baťových podniků. Tak tedy aspoň na televizi. To však nemusí být všemu konec. J. Josten, Londýn.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

/Adresa a telefonní číslo autora: J. Josten, 38 Tregunter Rd., London SW10 9LQ, England. Tel. 01/373-9410. /

ČESKOSLOVENSKÝ LEV provedený ve 14K zlatě

Jako přívěšek k náramku, medailon, jehlice do kravaty nebo do klopky.

Velikost 1 (ilustrovaná) — \$120 a daň
Velikost 2 (menší) — \$49 a daň

Veškeré opravy, předělávky, odhady zlatých a stříbrných šperků

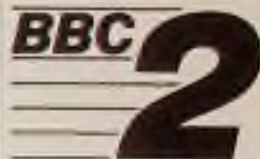
J. M. KLEIN - ZLATNIK

5 Shuter St., Toronto

(vedle MASSEY HALL)

862-0807

zasíláme na dobírku

9.30 pm 9 August 1985

Commercial Breaks

One Man's Multinational
Thomas Bata manufactures shoes - 250 million pairs a year. His vast corporation does business across the world in 100 different languages.

Bata, now 71, moves from his Toronto boardroom to Europe, Africa and Sri Lanka as he galvanises far-flung factories into action and confers with heads of state. But is Bata a paternal benefactor to impoverished nations or a shrewd exploiter of cheap labour?

Narrator Hugh Sykes
Produced by DAVID GERRARD
for WGBH Boston
Executive producer
JONATHAN CRANE

V srpnu navštívil Kanadu a Toronto krajan František Krůta s paní z města Geraldton v záp. Austrálii. Ve svém domě je m. j. srdečně uvítala paní Marie Losková v Mississauga. Ptáte se proč? Loskovi a Krůtovi totiž spolu utíkali přes "kopečky" po komunistickém převratu v r. 1948 a za dlouhá léta exilu ztratili vzájemný kontakt. Krůtovi se smutkem přijali zprávu, že kpt. let. Jožka Loska, býv. příslušník 311. čs. bombardovací peruti v rámci RAF za války, zemřel 17. února 1983 ve věku 73 let. Na snímku jsou zleva: F. Krůta, paní Krůtová a paní Losková. Prvně jmenovaný sloužil za války jako stíhač u čs. 312. a 313. peruti a u angl. 32. a 245. peruti, jakož i na ruské frontě, jak dokazuje snímek na str. 4 tohoto čísla "Kanadských Listů".

kultura

Hlavně že nezahálel

Už je tomu padesát let, jak ten čas letí.

Těhdy navštívil novopoečného národního umělce Petra Bezruče jeden z jeho pražských přítelů, starý sběratel a knihomol B. M. Klika. Popovídal si se starčkem v jeho beskydském azylu a kromě jiného si všiml, že by starý Ješíer-somolář potřeboval už zajišť k holičů. Bílě vlasy mu vzadu hodně přirůstaly přes límec.

«A tož kdepak, já a k holičů,» hránil se Bezruč. «Taková dálka do města. A vůbec, škoda času!»

B. M. Klika se nad tím pozastavil a povídl:

«Ale jaképak okolky. Váš vy jako národní umělec máte přece k dispozici auto. Pokud už, je pro vás stále rezervován jeden tatrplán, tak co, ať vás zavazte jednou za měsíc do města — a ať vás tam dají trochu do puce.»

To je pravda, auto mám, přide. líli mi ho,» řekl starý slezský bard, «ale nikdy ho nepoužítom. Přece ho nebudu proháňet a utrácet státní peníze.»

«A jel jste vůbec někdy tím svým autem?» nedal Klika pokoj.

«Ale pravda, přece jednou, asi před rokem. Svezli mě na prohlídku do nemocnice. Však ani neví, kde ten vůz je.»

B. M. Klika nic neříkal a po návratu do Prahy se zastavil u ministerstva Informací. Nedalo mu to a přepísal se na služební vůz pro národního umělce Bezruče.

Bylo mu řečeno, že je vše v pořádku. Vůz číslo 10 a to je v ustavičném provozu, plně vytížen, pam spisoval se vozí a radostně užívá benzín. Prý spotřebuje vždy celý služební přídel.

B. M. Klika chvíli nevěřil, co na to měl. Protože však byl od přírody povaha nedůvěřivá, chtěl vidět podpisy na služebních listech. A tam se věc vyjasnila. Za Petra Bezruče tu byl podepsán jiný spisovatel. Mnohem mladší a mnohem agilnější. Alespoň v ježdění.

Česká primadona z La Scaly

Malo udušliti v roce české hudby ustoupilo neprávem tak do pozadí, jako 150. výročí proslulé pěvkyně Terezy Stolzové, jehož právě vzpomínáme. Okolnosti jsou pochopitelné. Česká umělkyně z Kostelce nad Láhem odjela zdůh po částečném studiu na pražské konzervatoři do ciziny, vyškolená se pěvecky v Itálii a tam také nastoupila neumeřitelně zduratnou kariéru umělkyně, jež byla hýčkována a zahrnována poctami. Jaké vzdával prostý lid jen velkým a obilženým mladíkům. V Čechách se tehdy o tom mnoho nevědělo. I když Tereza Stolzová pocházela z početné, devíticetné rodiny hudebně vzdělaných sourozenců, musela doma čekat cizinkou, protože se nenáležela pro její ulohy a hlas v domácím prostředí patričně uplatnit. A ruku v ruce s tímto nevěděním upadala i její osobnost v zapomnění. Dnes ztráíme s podivem, že pěvkyně takové pověsti a knaliti, kterou uctívali jako „hlavouž zázrak“ sám Verdi, si nikdy nezaplnila ani jednu roli na naší operní scéně. A to ani po zasluhách, jež si získala s propagací del Giuseppe Verdiho u nás, kdy se přičinila například o to, aby Verdiho pozd

Toronto OPERETTA THEATRE presents FRANZ LEHAR'S incomparable THE COUNT OF LUXEMBOURG

September 25, 26, 27, 28, 1985

Performances at 8:00 p.m.

BLUMA APPEL THEATRE, St. Lawrence Centre

Tickets \$25.00 \$20.00 \$15.00

PHONE (416) 366-7723

SUPPORTED BY: du MAURIEU Council for the Arts

ni opera Orheila zazněla v Praze v první zahraniční premiéře, pouhých jedenáct měsíců po světové premiéře v Miláně.

Sto padesáté výročí narození Terezy Stolzové se snaží alespoň skromně připomenout a odělnu výstava v její rodišti, kterou připravil odborný pracovník Divadelního ústavu v Praze St. Jareš za spolupráce kosteleckých a dalších činovníků ze skromných, roztroušených pramenů a pamětních reliktů. Tato výstava otvůrá zaslouženě před divákem obrovský svět do kterého se slavná česká pěvkyně zlepitila jako postava již dávno náležející k našim jako celé řadě světově proslulých skladatelů či jiných umělců.

Památka Terezy Stolzové ži-

je nejen u nás. Je stejně slavnou kapitolou i v Itálii. Portrét Terezy Stolzové visí na čelném místě v muzeu milánské La Scaly, mezi památkami na nejdražšího italského mistra, Giuseppe Verdiho. Česká diva je pochována na milánském hřbitově Glimera monumentálně, kde o její památku pečují její potomci z třetí generace. Že tu v padesáté dva let Pro všechny své ctitelky, i pro ty, kdož ji nikdy na scéně neslyšeli, zůstala tajemnou legendou. Právem ji v roce české hudby připomněl i nedávný italský televizní seriál režisóra Renata Castellaniho jako inspiraci Verdiho operních dě. V nich nezahynel

THE PRECIOUS LEGACY

Vzácné dědictví

THE PRECIOUS LEGACY: JUDAIIC TREASURES FROM THE CZECHOSLOVAK STATE COLLECTIONS
Organized by the Smithsonian Institution Traveling Exhibition Service
National Corporate Sponsor: Philip Morris Incorporated

Hammered and engraved gilt silver Torah Crown made in Prague, 1840.
Photo: Quicksilver Photographers Washington, D.C.

Portrait of a Young Girl with a Butterfly, 1848. By Theodor Blatterbauer. Oil on canvas.
Photo: Quicksilver Photographers Washington, D.C.

Passover plate. Joseph Vater, Vienna, ca. 1900.
Photo: Quicksilver Photographers Washington, D.C.

Confiscated violins hanging in storage, Prague, 1943.
Photo: Quicksilver Photographers Washington, D.C.

V rámci dohody mezi Kanadou a Československem o spolupráci na kulturním poli dostala se do Toronto vzácná výstava z pokladů židovského musea v Praze. Je otevřena od 14. září do 24. listopadu v Royal Ontario muzeu, na rohu Bloor St. West a University Ave., denně od 10 ráno do 6 večer, v úterý a ve čtvrtek do 8 večer. Denní tisk přinesl o výstavě kladné referáty. Veřejnost může shlédnout asi 300 předmětů pečlivě vybraných z kolekce 140.000, které se našly koncem Druhé světové války v osmi synagogách a 50ti skladištích v Praze. Nacisté tyto poklady shromáždili ne z úcty k židovské kultuře, ale jako základ k "museu vyhynulé rasy". Slavnostního zahájení výstavy se zúčastnila provinční ministryně občanství a kultury, Hon. Lily Munro, kanadský chargé d'affaires z Prahy, řada diplomatů z obou stran, rabin G. Plaut z Toronta a hosté z USA.

Bertramka

Všechna začala v roce 1777 svatbou. A nebyla to svatba leda-jaká. Vůdčí nevěstou byla významná pražská operní pěvkyně Josefína Hainpacharová a ženichem vynikající skladatel, pedagog a hudebník František Xaverius Dušek.

Na svatební cestu se novomanželé Duškoví vydali do Salcburku, kde se seznámili s rodinou tamního arcibiskupského hudebníka Leopolda Mozarta, jehož syn, tenkrát jedenadvacetiletý Wolfgang Amadeus, složil pro paní Josefínu recitativ a árii pro soprán.

Po návratu do Prahy následovala vzájemná výměna korespondence a v dopisech odeslaných z Prahy přicházela pro mladého kompozistu srdečná pozvání. A je tak trochu ironií osudu, že když 11. ledna roku 1787 Wolfgang Amadeus Mozart do Prahy přijel, paní Duškovou na Bertramce nezastihl, protože právě vystupovala v Drážďanech. Ale hned tento první pobyt Mozarta předsvědčil, že přišel mezi své a že se v Praze vsukne „nic jiného nehraje, netroubí, nezpívá a nehužďá než — Figaro“. Není divu, vždyť Pražané dobře znali jeho opery únos ze serailu a zejména Figarovu svatbu, a tak mu připravili bouřlivé uvítání a zahrnutí „maestra“ nadšenými ovacemi.

Téhož roku přijel Mozart do Prahy podruhé. Bydlil nejprve u Tří zlátých lvů na Uhelném náměstí, ale brzy se odstěhoval k Duškovým na jejich rozkošné sídlo Bertramku. Zde nejenže v krásném prostředí dokončil operu Don Giovanni, kterou přislíbil svým Pražanům, ale jako poděkování hostitelce vytvořil slavnou Árii Bella mia fiamma, a dle Po světové premiéře Dona Giovanniho v tehdejší Stavovském divadle (a... když vstoupil do orchestru, rozpoutal si trojnásobný jásot, což se stalo i po odchodu z něho...), hostila Bertramka Mozarta ještě několikrát, naposledy krátce předtím, než 5. prosince 1791 ve Vídni umřel...

krát, naposledy krátce předtím, než 5. prosince 1791 ve Vídni umřel...

Hudební génius odešel, ale tradice jeho pobytů na Bertramce zůstala zachována a nic na tom nezměnil ani její požár v roce 1871. Bývalá viniční a hospodářská usedlost z konce 17. století změnila své majitele (m), ji v roce 1838 získal Mozartův velký přítel Lambert Popelka, ale za časů na budově a jejího okolí nemilosrdně pracoval. Nakonec bylo nutné přistoupit k nákladné rekonstrukci celého objektu včetně zahrady a v roce 1958, jako součást oslav dvousetého výročí narození W. A. Mozarta, byl na Bertramce otevřen Památník W. A. Mozarta a manželů Duškových. Památník přišel po dohodě s Mozartovou obcí do správy Národního muzea v Praze.

Expozice je instalována v osmi místnostech někdejšího obytného patra, kde jsou vystaveny hudební památky, které mají nějaký vztah k Mozartovu pražskému pobytu a k manželům Duškovým, dokumenty připomínající velké úspěchy a ohlas Mozartova díla. Dvě místnosti jsou zařízeny jako tzv. Mozartovy pokoje — pracovní a ložnice, které pravděpodobně obýval se svou manželkou.

Nejvýše položenou místností na Bertramce je sala terrena, která je v úrovni zahrady za domem a která stejně tak jako za časů Mozartových slouží i dnes k hudebním produkcím.

Bertramka tedy zůstala hudebně věrná, prostoupená osobností toho, který ji proslavil a který sem, ještě dnes, po letech, přilahuje návštěvníky z celého světa.

Pojištění je věc důvěry

Přes 30 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

SUN LIFE OF CANADA

VLADIMÍR VÁLEK, C.I.U.
Senior Representative

Tel. 232-1620

55 Aberfoyle Cr., Suite 400
/Proti Islington Subway Station.

Toronto, Ont.
M8X 2W4

JEDEN ZE STATEČNÝCH

F/Lt. Rudolf HAERING, DFM, RAF 787512. Narodil se v r.1914 v Kutné Hoře. Před válkou sloužil u 76.letky 6. let.pluku v Hradci Králové jako telegrafista. Z domova odešel 19.6. 1939 přes Šanov do Polska.Dne 30.6. 1939 presentován v Krakově. Odplul z Gdyně 24.7. švédskou lodí "Castelholm" do Calais,kde se vylodil 31.7. Z Calais 2.8. vlakem do Paříže,18.8. do Marseille St.Jean,odtud lodí "Sidi Bel Abbes" 23.8.do Oranu. Výcvik v Sidi bel Abbes. 13.11.přidělen k 129. pluku koloniálního letectva v Blidě č.5372. 27.11.odjel do Alžíru a zpět do Francie. Po absolvování kursu pro radionavigátory v St.Jean d'Anglely převelen na letiště Pont de Lion k 23/1 peruti v hodnosti sergent-chief. Po pádu Francie přelet na letiště Perpignan,dále lodí do severní Afriky,do Gibraltaru a odtud lodí "Neuralia" do Liverpoolu,kde přistál 12.7.40. Prošel Cholmondeley Campem,potom Cosfordem. 3.8.40 přidělen 311.bombardovací peruti jako radiotelegrafista v hodnosti Sgt. Provedl 39 operačních letů, 210 hodin nad Francií a Německem. Po odlétání operační túry určen do pilotní školy /Anglie/a Calgary v Kanadě, kam přijel v říjnu 1941. V dubnu 1942 se vrací k 311.peruti jako pilot. V listopadu 1943 poslán na přeškolení na Liberátory na Bahamy. V únoru 45 se vrací k 311.peruti. V r.1946 absolvoval zvláštní kurs pro Mosquita v Anglii. Zemřel 14.března 1976 ve Volyni v Československu.

SDRUŽENÍ PŘÁTEL LETCŮ

Kan.pilot Stojan,dobry známý Oty Špačka během války a po válce,přišel o život v autonehodě poblíž Grand Prairie,Alta.--Bob Velvarský ze Surrey,BC,pro "KL" napsal pravdivou povídku,ktou nadepsal "Předtucha-nebo osud?". Slibil nám k ní kresbu.--Přirůstek do archivu:F.Fajtl-"První doma" Vyšla v Praze v r.1974.--Máme podrobný životopis mjr. Fr.Trejtara.Nar. se 7.3.1917 v Kunvaldu,zemřel 4.12. 1982 v Brně. Létal u 310.od 5.11.40 a u 313.čs.peruti.-- F.Fajtl napsal dvoudílnou reportáž "Čs.letci ve 2.světové válce" do revue "Haló sobota".--Pí Dolly Prchalová věnovala našemu archivu krásnou knihu J.F.Turnera "The Bader Wing",153 stran,ktará popisuje akce našich pilotů v Bitvě o Británii.--Sjezd spojeneckých let.veteránů bude v Torontě 26.října t.r. Pozvánky šly na 9.000 adres po Kanadě a USA.Zájemci pište na Box 472,Station "A", Islington,Ont. M9A 4X4.--Máme foto S/L F.Doležala s Kimličkou a neznámým angl.vicemarášalem let.--Josef Pavelka, 72,popsal tréning na Liberátorech na Bahamách za 2.války v "HR".--Kdesi v Kanadě má žít býv.vrchní mechanik od 311.Keller. Kdo má jeho adresu?--Máme foto F.Doležala, R.Borovce a Vl.Chocholína.--K seznamu čs.letců od 310. v Bitvě o Británii v min.čísle se ozval F.Peřina z Koloráda: podle jeho úsudku v přehledu by měli být také:Klán, Kruml,Světlik,Pošta, Peřina,přip.J.Ambruš. Také Peroutka a Vojta Smolík. Vzpomíná si,že v předposlední den Bitvy byl z letounu vytažen s akutním zápalem slepého střeva a převezzen do nemocnice v Ely.--Z Nymburka pocházel Jiří Krčma a Frant.Novák.--V čs.tisku byla zmínka,že 5.7.tomu byl rok od smrti pí Yvonne Libichové,roz.Ball,a 11.6.bylo 16.výročí smrti Jaroslava Libicha,ktará sloužil u 311. --Doc.J.Valenta z Prahy studuje v Anglii archivy v souvislosti s havárií Liberátora s gen.Sikorským u Gibraltaru.Zjistil,že 4 Liberátory 311.čs.peruti havarovaly po startu v Anglii a 27 mužů přišlo o život. Vždy šlo o poruchu výškového kormidla.--Plk.Karel Mrázek dlí na návštěvě v Anglii.Jinak žije v Jablonci n.N.--Poslali jsme ukázková čísla "KL" J.Hanušovi,J.Střihavkovi,F.Vindišovi a V.Bergmanovi.--Pí Ludmila,vdova Hýblerová,se domnívá,že správnější je název "Bitva o Británii" a ne "Bitva o Anglii".--Pavel Dřevěný nemá dosud pamětní desku ve svém rodišti Dolních Bojanovicích.Sděil nám to J.Kadlík od 311.,ktará žije v Niagara Falls,Ont.--V Kanadě má žít J.Krakovský,v Clevelandu Jerry Pikula. Kde žije Jaroš "Suchar" od 311.? --Máme článek "Případ pilota Prchala"s fotografií gen.Sikorského /jsou s ním čs.důstojníci plk.Satora a pplk.Přikryl/.Havárie byla 3.7.43. Sháníme článek "Eduard Prchal protestuje".--Jarda Muzika žije v důchodu v Hillingdonu,Middx.--Společenský večírek Svazu letců svobodného Československa bude v Londýně 6. října.--Společná trýzna polských a čs.let.veteránů na letišti Northolt byla 7.září.-- 21.9.bude 5.výročí odhalení pamětní desky našim padlým od 311. v Thetfordu. Pokud někdo sloužil v Honingtonu nebo v E.Wretham,může si zažádat za £ 15.95 o Bomber Command Medal.--Ze Summit,NJ nám poslal pohlednici gen.let.Ján Ambruš,spolu s inž.J.Mráčkem a jeho paní,jakož i s Olgou a Petrem Mitchellem.--Z.H.Knapp pochválil články gen.Ferjenčíka a red.Jostena v "KL".--Synovec P/O Boultona, Mr.J.B.Chamberlain,Maymyo,Nicol End,Gerrard Cross,Buckinghamshire,SL9 9LU,England,by rád koupil knihu A.Hessa "Byli jsme v Bitvě o Anglii" a Čs.válečný kříž.--Na dotaz sdělujeme,že luhačovický rodák Josef Kužela, havaroval i s mechanikem J.Matičkou 11.října 1944 u Vsetína,když se pokoušeli uletět z tehď.Protektorátu s letadlem Arado. Kužela se zabíli.--J.Šodek žije v Anglii.--V publikaci "Havlíčko-brodsko v odboji"z r. 1946 jsou popsány osudy býv.RAF členů:V.Bouchner,J.Doucha,J.Kamberský,J.Klán,K.Kuttelwascher,K.Lang,Jan Laška,Mojmír Matuš,Fr.Stoklásek,L.Turnovský,A.Vendl a S.Zimprich.--Očitý svědek popsál v dopise potopení angl.křižníku "Edinburgh"29.4. dceři plk.Berounského,ktará žije ve Švýcarech.Německé torpédo zasáhlo právě kabinu,kde byl plk.Berounský.--V Hradci Králové zemřel Karel Truxa od 311. Bylo mu 74 let.--Kpt.Jebavý byl popraven v 50.letech.--Akrobatické trio je správně: Tlustý,Klimenda a Struž. /Mladý Struž s O.Ženatou a T. Nepivodou byli odsouzeni rak.soudem za let.piráství na 12 měsíců nepodmíněně.Obě strany se odvolaly. Doma měli populární rockovou skupinu a chtějí pokračovat na západě./--Sháníme knihu"Perut 312", ktará vyšla u Neuberta v Praze 1948. Kdo nám ji půjčí?

Posádka Honzy Lazara,RAF Beaulieu,červenec 1943. Zleva stojící: J.Balejka,J.Novák,Jan Lazar,V.Leitensdorfer a neznámý. Sedící zleva:J.Bílek a J.Nebesáček. /Z archivu J.Bílka./

Kpt.let. a radionavigátor M.Wild se v roce 1946 v Praze oženil, už v uniformě ČSA. Za války sloužil u 311.čs.bombardovací peruti v Anglii. Třetí zprava je gen.let.Karel Janoušek a za ním mjr.let.Václav Cukr,ktará dnes žije na Novém Zélandě. /Snímek je z jeho archivu./

Bude vás zajímat

Mr.D.C.Myhill,adresa: 3 Plane Rd.,Gorleston,Gt.

Yarmouth,Norfolk,NR31 8EG,England, má zajímavého koníčka: má album a v něm 836 podpisů anglických a spojeneckých letců,kteří se zúčastnili Bitvy o Británii. Některá jména čs.letců mu chybí a rád by od nich slyšel,resp.dostal jejich podpisy. Jeho snahu jsme se rozhodli podpořit.

Tři letci,kteří se do vlasti vrátili přes Anglii a SSSR. Zleva:Chábera, Krůta a Fajtl.

Upřímné blahopřání k narozeninám

Významné životní jubileum Františka Šnábla.

Narodil se na sv. Václava 28. září 1905 na Královských Vinohradech. Pochází po otci z Bučic pod Brdy a po matce z Nymburka. Po studiu na

obchodní akademii a částečně na vysoké škole obchodní nastoupil vojenskou službu u 3. dělostřeleckého pluku v Litoměřicích. Pak našel práci u mezinárodního textilního koncernu H. Poláka. Když po Mnichovu Němci měli zabrat Broumov, kde firma měla velkou tkalcovnu, odvezl za pomoci MNO všechnu bavlnu z Broumova do České Třebové. Po 15. 3. 39 po něm šlo Gestapo a co nejdříve z tzv. Protektorátu zmizel. V Londýně hned po příjezdu navštívil Čs. národní dům a potkal se tam s několika přáteli. Spolu s nimi založil British Czechoslovak Centre, pod patronací British Council a paní N. Parkinsonové. Středisko bylo slavnostně otevřeno za účasti dr. E. Beneše a jeho paní 28. května 1940 a zůstalo otevřeno až do konce války. /Po likvidaci v r. 1945 zbylo asi 800 liber, které F. Šnábl předal prezidentovi Benešovi pro Čs. Červený Kříž. Přibližně v tutéž dobu byl založen Sociální odbor Čs. pomoci a paní Šnáblův se stala místopředsedkyní. /K odvodu na čs. vyslanectví se hlásil 24. ledna 1940 a byl ustanoven velitelem druhého transportu čs. vojáků, který měl odjet do Francie 17. dubna, ale nejel. Po kapitulaci Francie se F. Šnábl octnul v Cholmondeley campu, odkud byl později přesunut k propagačnímu oddělení MNO. Přednostou byl nejdříve mjr. V. Koutník a pak pplk. gšt. Václav Vlček, pozdější generál. Když se představil Vlčkovi, uslyšel z jeho úst tento zajímavý komentář: "Pane nadporučíku, Vy si dělejte Vaši propagandu mezi Angličany, já budu psát politické úvahy a řeči pro ministra národní obrany. Uděláte jednu chybu, pak se Vás zastanu, také při druhé a třetí mě najdete na Vaší straně, ale po čtvrté zažádám o Vaše přeložení." Tak žili v krásné spolupráci až do konce války. Za války se Šnáblůva rodina s osamělým plk. Vlčkem sblížila a přátelství obou rodin pokračovalo i po válce v Praze. Když se gen. Vlček s rodinou objevil po únoru 48 v uprchlickém táboře v záp. Německu, byl už F. Šnábl v Montréálu a poslal jim "affidavite", který jim umožnil emigraci do Kanady a do Montréálu. Jak se dostal do Montréálu F. Šnábl? Když šel z armády do civilu 15. 5. 46, byl poslán Janem Masarykem jako kulturní attaché do Londýna. Po puči v únoru 48 resignoval a zůstal v zahraničí. Po příjezdu do Montréálu založil s dr. Kotrlým a přáteli Čs. sdružení. Začátkem 1950 se sešla u Šnáblů v bytě skupina býv. čs. vojáků a letců, v čele s gen. Vlčkem a jeho synovcem Valdštynem. Tak byla založena odbočka č. 213 Královské kanadské legie a její členové mají značné výhody při léčení ve vojenských nemocnicích, vojenskou penzi a pod. Jeho postavení u firmy St. Luke Industries umožnilo poskytnout práci mnohým exulantům; byli mezi nimi např. Zbyněk Vlček, Alois Fogl, oba Sýkorové.

Naši v Montréálu potvrdí, že krajan František Šnábl byl vždy upřímným vlastencem a –jak to Bible káže– činil jiným dobro.

TROCHU HISTORIE

PRVNÍ ČS. VOJENSKÝ TABOR NA BRITSKÉ PŮDĚ–CHOLMONDELEY, CHESHIRE, ČERVENEC 1940. President dr. E. Beneš hovoří s příslušníky čs. brigády po evakuaci z Francie. Muž s kamerou je neznámý, muž s tužkou a papírem v ruce je vojenký novinář Josef Josten, z jehož archivu máme tento dokumentární snímek vypůjčený.

O vojácích

Škpt. Oldřich Pelc dokončuje v Austrálii rukopis knihy "Atentát, parašutisté a odboj". Byl členem para-skupiny POTASH, která byla shozena nad Protektorátem v r. 44. Byli v ní: Bartejs, Zuvač, Machovský a Pelc. --Tibor Gregor nám zapůjčil k přetisknutí článek "Tři roky po válce "U Fleků", který vyšel v čs. vojenských "Našich Novinách" v Anglii v srpnu 1943. Tibor Gregor navrhl podtitulek "Tak to však nedopadlo" a vysvětlil, že autor povídky Gus Renlow se jmenoval pravým jménem Gus Wolner a byl před válkou brankářem čs. národního water polo teamu. --Škpt. O. Pelc komentoval kapitulu I. Borské v knížce "Osud jednoho Čecha", kde je zmínka o skupině parašutistů INTRASITIVE: Kindl přišel do Bernartic hned po seskoku a odevzdal Krzákovu strýci dopis společně psaný Krzákem a Hrubcem. Kindl se zdržel jen jednu noc a odjel pak do vých. Čech. Grabovský došel za 2 dny a jel za Kindlem. Lukaščík /ne Lukaščík! / našel v lese vážně zraněného Cupala, kterého dopravil k příbuzným na Velehrad. Oba později po obklíčení Němci spáchali sebevraždu–Lukaščík se zastřelil v Jankovicích u Uh. Hradiště, Cupal se otrávil na Velehradě. Ani jeden z nich se v lesích u Bernartic neschovával. --Článek plk. O. Večerka o tom, jak v Anglii vznikla Čs. poštovní pošta, vyšel pod angl. titulem "How it all began" v angl. revue "Philately". Tamtéž vyšel také článek Karla Bláhy "Czech Army in Exile–UK type censor marks". --Olomoucký rodák Frant. Stavělík /nar. 23. 10. 18/ byl 17. 11. 39 zatčen jako vysokoškolák v Praze a vězněn do vánoc 40 v Sachsenhausen pod č. 4040. Účastnil se bojů o Trojský a Libeňský most v květnu 45. Padl poblíž kostela sv. Prokopa. Jeho jméno je na desce na nádraží Praha–Střed. --Velitel domácího odboje gen. Luža vydal 4. září 1944 "Všeobecnou směrnici č. 1", o organizování domácího odboje. Ve Směrnici je uveden jistý Jizera jako zrádce odboje. Kopii máme v archivu. --Podle střízlivých odhadů naše jednotky ztratily ve Francii v r. 1940 na 500 padlých a měly na 600 raněných a zajatých. Není známo, kolik zajatých bylo Němci popraveno, protože jako příslušníci Protektorátu pozvedli proti Říši zbraň. --V Mississauga, Ont. žije nemocný Franta Dufek. --Sláva Šulc nám z Anglie napsal, že "Kan. Listy" spojují naše exulanty ve všech světadílech. --V publikaci "Havlíčko–brodsko v odboji" z r. 46 jsou tato jména: Jan Eis, Josef Krajíček, Josef Kubát, Jan Kuttelwascher, Dalimil Matuš, Bedřich Mertl, Frant. Novák, Bohumil Prchal a Ladislav Vitera. --"HR" přinesl článek k 41. výročí SNP pod názvem "Jména do stávají tvář". Popisuje výcvik čs. paradesantní brigády v Jemřině /tvořili ji hlavně Slováci a vol. Češi/ a jejich nasazení ve SNP. Podrobně je popsána havárie sov. letadla na Gerlachu, které pilotoval kpt. Lad. Pfliegel /rodák z Varína u Žiliny/. Další zahynulí: Fr. Holek, Vlad. Novák, Petr Rusnák, Pavel Hřeš, Koloman Butyka, Jozef Svoboda a další, celkem 24 osob. Jejich hromadného pohřbu v červnu 1946 se zúčastnil velitel brigády gen. Příkryl, který byl v 50. letech čs. komunisty krutě pronásledován. --Kdo se pamatuje na Frant. Cífkou, býv. lyžařského přeborníka? Padl u Tobruku v r. 1940. Jeho otec byl soc. dem. senátor. --Am. gen. –major E. N. Harmon napsal v knize "Combat Commander" /1970/, že s jeho vojáky přišla do záp. Čech také čs. tanková brigáda, čítající asi 5.600 mužů; z nich asi 1.500 mělo anglické manželky. Harmon dodal, že tato jednotka byla později rozptýlena, protože stejně jako letci z RAF byli ti vojáci považováni za politicky nespolehlivé. --V knížce "Probijte se!" se popisuje anabáze 25ti čs. vojáků, kteří zmeškali poslední loď do Anglie v r. 40 a cestovali přes ostrov Martinique. Jedním z vojáků byl Smudek. --Při ústupu 1. čs. pěšího pluku ve Francii byl Jan Pan po bočníkem velitele plk. Kratochvíla a zasloužil se o úspěch evakuace z Bordeaux. Později působil na britských konsulátech v Bejrutu a v Lisabonu a pomáhal při dopravě uprchlých angl. zajatců do Anglie, hlavně letců /sestřelených či uprchlých z POW lágrů/. --Doma zemřeli: mjr. Josef Mřínek–Kejda, mjr. Josef Šimůnek, plk. vet. služby Jaromír Jeřábek, pplk. gšt. Jan Vastl, plk. Jindřich Šuška. V Anglii: kpt. Vlad. Drábek, Rudolf Polák, Ant. Žídek, Oldřich Březina, Em. Jarolím. V Austrálii Jaroslav Jelínek. --Red. J. Josten nám poslal angl. překlad "Modlitby za Československo" od Karla Čapka. Otiskneme. --Máme foto škpt. M. Ferjenčíka a kpt. jezd. J. Šína na jezd. účelíšti v Pardubicích z r. 34. --Revue "Halo sobota" přinesla nedávno kapitolu "Tobruk–Dukla–Praha" z knihy "Ozvěny bojů", kterou napsal gen. Karel Klapálek v r. 68. --Mír. Kerner nám napsal, že Bernard Šik byl muž vzácného charakteru; utíkali spolu v prosinci 39 přes Budapešť, sloužili u 2. čs. pěšího pluku ve Francii, později u 2. pěšího praporu v Anglii, až do Kernerova odvelení do Ruska v září 1943.

Nedávno /17. 1. 85/ zemřel v Londýně v Anglii kpt. dr. Pavel Polák. Bylo mu 81 let.

TRPĚLIVÁ MAMINKA BEGÓNIA ZAJÍMAVOSTI

Bylo to v září roku 1982, kdy se z dostihů v Tochovích vracel kamion plný koní do tréninkového střediska v Lysé n. L. Těsně před známým motorestem U čtyř lomenů se od tříni prázdné pneumatiky vzlela kola a vzápětí byl v plamenech celý vůz. Lidé se vrdor nebezpečí snažili zachránit, co se dalo, ale Bisquit, který stál zcela vzadu, byl ztracen. Tehdy dvoutletá Begónia (Hviezda - Baroja), zdivočelá hrůza, si prorazila čelo, oholela ji hlava a čerstvý křik.

Byl to téměř jasný jateční případ, ale klisnička, která měla tehdy za sebou teprve 2 stáry, z nichž jeden proměnila ve vítězství, jednou byla třetí, jednou pátá a jednou dobehla bez umístění. Byla přesto převezena do interní nemocnice v Českém Brodě. Zde začala dlouhé a sprvu téměř beznadějně léčení, na němž se podíleli nejen veterinární lékaři, ale i odborníci humánní medicíny, prof. Fára a dr. Moserová-Davidová, CSc. (známá překladatelka detektivek Dicka Francise). Přes všechny snahy se však ani plastickou operací nepodařilo otvor v hlavě zahojit, opálena kůže a vazivá odmítly nově vložené části tělesa přimnout.

Majitel, St. statek Veltrusy si klis. odvážl domů, do chovatelského střediska v Obřích. A na případ se začal pomalu zapomínat. Až do ledna 21. března, kdy se stalo něco téměř neuvěřitelného. Begonii se po hřebci Kentovi narodila klisnička Barůvka. Přes všechny útrapy, které zažila, je nezmírně hodná, důvěřivá k lidem a malé Barůvce trpělivou matkou. Samozřejmě, že pro povahu nevyčleptelného zranění je klisně třeba věnovat mimořádnou péči. Musí stále nosit sifonovanou masku a otvar v hlavě mít zakrytý gázou, jejíž tato ochrana sejmouta, opravdu to není hezký pohled. Otvar je vidět i zadní část oka, které kupodivu zůstalo nezměněno. Rána je jen jednou a někdy i dvakrát vyvolávána desinfekčním roztokem. Dobráčka Begónia není při této akci ani uvázána, nastává poslušně hlavu a nechá si tam nalit plnou lahev roztoku, který pak volně vyleká nozdrami.

Chov koní St. statku Veltrusy v Obřích je dobře veden a všem, od vedení podniku až po trenéra Jana Majerka a ošetřovatelku Zdeňku Tůmovou, kteří se o Begonii vzorně starají, je za tuto trpělivou a nasměnou péči pát jen mnoho úspěchů. Ká by Barůvka byla šťastnější, než její tak lásky postřižená matka.

li v Joliette, Que.--Inž. Frank Leffler se přestěhoval z Don Mills do Pontypool, Ont.--Řád Kanady způsobil velkou radost zasloužilému krajanovi inž. K. Buzkovi. Zpráva mu došla 2.5., v den jeho 81. narozenin.--Drahokoupilovi ze Saskatoon, Sask. přestěhovali autem Skalisté hory a poznali Vancouver. Navštívili také rodinu Skotákovu v Portland, Oregon. Ujeli celkem 5.200 km.--Květa Oulehlová s manželem zakoupili domek v Kingston, Ont.--Boža Š. by ráda věděla, co se stalo s dr. Rohlíčkem, který byl v r. 49 v lágru Murnau. Býval doma tajemníkem dr. Prokopa Drtiny-Pavla Svatého.--Batavští oslavili 45. výročí příchodu do Kanady velkým krajaňským piknikem 17.8. Duší podniku byl Tóny Daičar.--"KL" si objednal p. Kevin Harney z Montrealu.--Klem-píř Jiří Haitingr by se rád z Moncton, NB přestěhoval do Ontária. Kdo mu pomůže?--Jaromír Štědrý se s "KL" setkal v montreálském Metru a vyžádal si další čísla.--Pí H.F. nám napsala, že býv. spolužák S. Malého žije v Jericho, Vt. a jmenuje se F. Martinek. Oba absolvovali olomoucké Slov. gymnasium.--Ve Vancouveru, BC se usadil Josef Pitek s rodinou.--V Torontě nyní vycházejí 2 publikace býv. čs. pol. vězňů: "K-231" a "Muki". Adresy pošleme na požádání.--Karel Hykel, usazený v Port Coquitlam, BC komentoval kan. účast ve vesmírné strategii a vztahy Kanady k SSSR v dopise zahr. ministrovi Clarkovi. Dostal odpověď s datem 30.7.--Klub K-231 vydal provolání k 21. srpnu 85. Podepsáni jsou: Eda Ottová a Milan Frýbort.--Výstava Heritage Toronto 25.-27.10. v tor. radnici bude mít čs. stánek.--V letním dvojčísle "KL" jsme se zmínili, že Čs. federální rada v Ottawě vydala v květnu brožuru "Svědění", jako přílohu "Čs. cesty". Bylo nám oznámeno, že s tímto materiálem nemá ČSFR nic společného a že jde o padělek neznámého autorství.--David Absolon a Marie Kolouchová se usadili v Oakville, Ont. a jsou spokojeni. List "Oakville Beaver" o nich přinesl zajímavý článek 26.7. Na Kanadu čekali v rak. Traiskirchen 7 měsíců. David chce být prof. fotografem.--Majitel známé torontské kavárny Winston, John Arena, je původně z Prahy. Mezi patrony jsou politici, herci a vůbec umělci všeho druhu.--Gen. Manager Banff Springs hotelu je p. Ivor Petrál.

OSOBNĚ

Václav Holub

má za sebou dlouhá léta obětavé práce na mnoha úsech politického života. V čtrnáctých letech působil v organizaci sociálně demokratické mládeže a jako organizátor strany na východním Slovensku, podílel se na předním místě na vytvoření Národní strany práce a později na prvních ilegálních akcích po německé okupaci. V poslední chvíli unikl zatčení a našel útočiště v Anglii, kde vstoupil do čs. armády. Jako důvěrník sociálních demokratů v armádě vystupoval důsledně proti těm, kteří již tenkrát tvořili zárodek prokomunistické páte kolony ve straně.

V létě po poválečném období siál opět neohrožený po boku všech, kdož se sdružili na obranu československé svobody. Jako poslanec - v neposlední řadě jako vynikající technik - hlásal na nečetných schůzích a sborech lidu na severu Čech věrnost demokracii a vyzýval k pevnému postoji. V ostrém vnitrostraničnickém konfliktu přispěl k porážce Fierlingerovy frakce na brněnském sjezdu v roce 1947.

Po porážce demokracie odešel Václav Holub znovu do anglického exilu. Opět pracoval obětavě v řadě čs. organizací a stál po léta čele oblastního výboru Rady svobodného Československa v Londýně. Jako tajemník exilové Čs. sociální demokracie stal se Václav Holub skutečným pojítkem sociálních demokratů, rozvátých po celém světě. Jemu přísluší zásluha na tom, že byla zachována organizovaná činnost strany v době, kdy byla doma potlačena a její příslušníci perzekvováni, že po řadu let vycházel věstník "Demokracie a socialismus", do něhož pravidelně přispíval a že vyšel sborník k osmdesátému výročí založení strany v roce 1958. Obnovení činnosti strany v Československu za Pražského jara bylo pro Václava Holuba velkým zadosťučněním, tím spíše, že k němu došlo pod vedením Zdeňka Bechyně, s nímž ho poutalo úzké přátelství zpečetěné společnou službou v zahraniční armádě. Po sovětské invazi a po porážce tohoto statečného československého pokusu, kdy na Západ přišla druhá vlna emigrace, mohl Václav Holub v jejích řadách pozdravů svého spolupracovníka z divějších dob Jožku Šádka a předat mu funkci tajemníka. Dr. Šádek ji mohl bohužel vykonávat jen krátkou dobu do svého úmrtí, ale střídání strážní demokracie působení a jednotu sociálních demokratů doma a v zahraničí.

Václav Holub umí sdružovat stejně smýšlející k práci pro společnou věc, měl a má stále hodně přátel, blízkých a důvěrných ve straně i mimo její řady. Vilém Bernard

JEDNOU VETOU

Josef Čermák, Q.C., nám pro informaci poslal kopii otevřeného dopisu, který poslal redakci "Našich Hlasů". Nesouhlasí s obsahem článku "K zamyšlení" od J. Horkého a upozorňuje redakci, že se autor i publikace "pohybují nebezpečně blízko kriminálnímu přestupku, pro který byli souzeni a odsouzeni pánové Zundel a Keegstra".--Jindra Reichlová strávila příjemnou dovolenou na řeckém ostrově Mykanos. Božena Špačková dorazila z BC na nové působiště v Brazílii.--Virtuos na violu Jaroslav Karlovský se stal Assoc. Professor hudební fakulty univerzity ve Viktorii, BC.--Maria Marešová se přestěhovala z Ear Falls, Ont. do Endicott, NY.--Anonym, který oceňuje naši vojenskou 5. stranu, nám z Toronta poslal na tiskový fond "KL" \$10. Srdečně děkujeme.--Emil David se v Thunder Bay, Ont. zabývá pokročilou technologií lesů.--V.A. Brada se přesunul z Prince George, BC do Vancouveru.--Ve Viktorii, BC zemřela pí Božena Albrechtová, 67. Jistý čas pracovala pro firmu Baťa v Belcamp, Md. V BC žila od r. 1950. Její bratr Karel Velichovský vlastní českou restauraci Mariner's Inn ve Viktorii.--Dámský odbor v Torontě slaví 25. výročí založení banketem v sobotu 28.9. Informace: 239-2456 či 231-5106 či 438-2684.--Už je tomu 5 let, co poblíž Ottawy zemřel býv. čs. poslanec Rev. dr. Frant. Uhlíř.--Dr. Miloš Vítek z Montrealu upřesnil čísly hromadné poravy příbuzných a přátel čs. parašutistů po atentátu na Heydricha: 24. října 1942 zahynulo v plynu 263 osob, z toho 128 žen a dalších 133 mužů a 2 ženy bylo zastřeleno. Vše se odehrálo v Mauthausenu.--Ota Hora sestavil podnětný článek "Zachraňme Jižní Afriku před sovětským otroctvím!". Pokračuje v psaní dopisů redakci ottawských denních listů.--Na fotografii Moniky Pišingerové nebyl její strýc, ale jistý p. Ant. Beleda.--Jiří Šafařík píše z Banffu, Alta. mj.: "Bydlím zde od r. 1970. Jsem 43 let a svobodný, tak jestli Vám přijde pod ruku šikovná česká emigrantka, napište."/Adresa v redakci./--Pí M. Štiková nám poslala další podrobnosti o životě jejího zesnulého manžela: byl z nac. koncentráku propuštěn po třech letech a do konce války pracoval u Rokycan jako medik v záv. ordinaci.

Ptá se lékař: "Babičko co cítíte, když vás tady zmáčknu? Nebo tady?"
"Božíčku, pane doktore! Vzpomínám na mládí..."

V Torontě a v nejbližším okolí vychází asi 100 tiskovin v různých jazycích. Plní důležitě poslání pro příslušné národnostní skupiny. Také ontarijská provinční vláda si to uvědomuje. Letos v květnu uvolnila asi 60ti redaktorům etnických publikací autobusový zájezd do Ottawy a po východním Ontáriu, kde navštívili zajímavá historická místa a různé instituce. Sponzorem zájezdu bylo ministerstvo turismu a rekreace. Na fotografii jsou redaktori těchto listů: polského, srbského, indického, karibského, českého, /přivodce/ maďarského, čínské a dánské - v Ottawě.

CZECHOSLOVAK (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

KAMPELIČKA

740 Spadina Avenue, Toronto, Ontario M5S 2J2 (roh Spadina a Bloor). Tel.: (416) 925-0557

24 HODINOVÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA

VÝHRA

OKRUŽNÍ CESTA LODÍ V KARIBSKÉM MOŘI A DALŠÍ CENY
Soutěž končí 2. října 1985

Vítáme nové členy - přijďte k nám pro výherní lístek, který je pro každého úplně zdarma.

Přijďte, pište nebo volejte pro podrobnější informace.

Jedni hodiny: pond. a pátek 10-7, úte. a středa 10-4, sobota 10-1.

ZAJÍMAVÉ PUBLIKACE

Během posledních tří měsíců nám došlo něko-

lik desítek zajímavých knih vydaných venku i doma. Většinou gratis výtisky vydavatelů venku; dary od tetiček v důchodu, pokud knihy vyšly v ČSSR. Jsou to např.: Frant. Kožík: "Kronika života a vlády Karla IV., krále českého a císaře římského", 335 stran, mnoho ilustrací, vyšlo v Praze letos. -- Miroslav Ivanov: "Novosvětská", 415 stran, dokumentární záznam o pobytu Antonína Dvořáka v USA, vyšlo doma letos. -- Julius Firt: "Záznamy ze starých deníků", 117 stran, vydal INDEX v Kolíně n.R., pohled do pozadí a intrik za 2. války. -- Manželé Truckovi: "Lékaři Hanby", záznam o lékařských experimentech v Osvětimi, zajímavé podrobnosti o dr. Mengelem, vyšlo v Praze loni, 152 stran. -- Jar. Pecháček: "Masaryk-Beneš-Hrad", cena US\$7, adresa: "Č.Slovo", Postfach 860 604, 8000 München 86, W.Germany, další podrobnosti na str.1. tohoto čísla. -- Avigdor Dagan: "The Jews of Czechoslovakia", Volume III., str. 262 až 426, vyšlo v USA, autor materiálu: Erich Kulka, rezident Izraele. -- Philip Paneth: "Eduard Beneš, a leader of democracy", vyšlo za války v Anglii. -- Jan Filípek: "The Shadow of the Gallows", vyšlo v Kalifornii letos, 316 stran, znamenitý překlad českého originálu, zachycující život v tzv. Protektorátu a utrpení mladého vlastence v nacistických věznicích, jakož i jeho konflikt s novými moci-pány: komunisty. -- Čeští salesiáni: "Štěpán kardinál Trochta", 436 stran, 32 stran ilustrací, za 15.000 lir zašle: A.Hrubý, Casella Postale 30088, 00193 Roma 47, Italy. -- Dr. Miroslav Kusý-dr. Milan Šimečka: "Európska skúsenosť s reálnym socializmom", 256 stran, vyšlo v Mississauga, Ont. 1984. Objednávky: Ablex Litho, 1275 Eglinton Ave.E., Unit 56, Mississauga, Ont. L4X 2Z2. -- Blanka Kubešová: "Romance pro Žoržínu", vydala Konfrontace letos, 182 stran. -- Arkady N. Shevchenko: "Breaking with Moscow", 378 stran, defekce významného sovětského diplomata a zajímavé podrobnosti o sovětské špionážní síti na severo-americkém kontinentu, vyšlo v USA. -- Zbyněk a Marie Kožnarovi: "Stínová hra - 13 let čs. zpravodajcem", 216 stran, případ Fr. Klečky, který pracoval pro Rudý orchestr a L. Treppera ve Francii a jinde. V únoru 49 byl am. soudem v záp. Německu odsouzen za špionáž pro ČSSR na 20 let. /O 10ti-letém věznění Treppera v SSSR není ani zmínka. /-- E. Kishon: "Bomba pro každého", Konfrontace, 279 stran, obj.: Konfrontation, Werderhoelzli str. 14, 8048 Zürich, Switz. -- Fania Fénelonová: "Dívčí orchestr", svědectví sebrané Marcelou Routierovou, 279 stran, vyšlo v Praze r. 1984, věnováno památce těch, kteří nepřežili vyhlazovací tábor v Březince.

Rücktransport der Flugmaschine
Mechaniker aus der ČSSR verladen das Flugzeug auf zwei Lkw

Po zdařilém přistání čs. sportovního letadla Zlín-43 na rakouské půdě s třemi rock-hudebníky /Radek Struž, Tomáš Nepivoda, Oldřich Ženata, všichni z Pardubic/, dovolila rakouská vláda okamžitý návrat mjr. let. B. Struže a letadla. Během krátké doby přijeli z ČSSR tři let. mechanici, letadlo rozebrali, naložili na dvě nákladní auta a odjeli. Jak jsme se již zmínili na str. 4, tři mladenci byli postaveni před rakouský soud a odsouzeni za letecké pirátství na rok nepodmíněně. Všichni se odvolali a čekají ve vazbě na další přelíčení. Ženata požádal o vstup do USA, kde má údajně matku. Nepivoda a Struž ml. by rádi do Kanady.

Quetico Provincial Park, na poloviční cestě mezi Thunder Bay a Fort Francis, je jedním z nejkrásnějších přírodních parků v Ontáriu. Nedávno tam otevřeli velkolepé informační středisko pro návštěvníky. /Ontario Ministry of Natural Resources./

RENT REVIEW

(Změna nájemného)

Podle nového zákona, který má být přijat v Ontáriu se zpětnou platností od 1. srpna 1985 se změní závazky nájemníků a majitelů domů.

Podle nových směrnic je změna nájemného 4% a to ve většině bytů, dvojdomků, condominií a rodinných domcích.

Zahrnuje to tyto podrobnosti:

* Směrnice povolují zvýšit nájem bez nového výměru, když změna nepřesahuje limit. Pokud se však zlepší bydlení - dokonce i v případě pod stanovený limit - musí být zvýšení povoleno.

* Do 1. srpna 1985 byly povoleny 6% změny, které zahrnovaly většinu obytných jednotek, s výjimkou těch, které vznikly po roce 1975 nebo těch kde bylo nájemné vyšší než \$750 měsíčně apod. Zpětně od 1. srpna se 4% změny vztahují i na bytové jednotky, které vznikly po roce 1975 a kde je nájem vyšší než \$750.

* Podle tohoto zákona mohou majitelé domů zvýšit nájemné o 6% až do uzákonění. Každé zvýšení o více než 4% může být však posuzováno později ve zvláštním pojednání. Proto jsou majitelé žádáni, aby nepřesahovali při zvyšování nájmu 4% po dobu, než se nový zákon začne uplatňovat.

Pro případné informace, jak nový zákon pracuje, kontaktujte nejbližší Residential Tenancy Commission Office, který je v modré části telefonního seznamu.

Ontario

Ministry
of
Housing
Hon. Alvin Curling, Minister

skautská hlídka:

ČESKOSLOVENSKÝ SKAUTING

Při své cestě západní Evropou, navštívil dr. Jan Papánek, předseda Amerického Fondu pro československé uprchlíky, skupinu čs. skautů-exulantů pracujících na výstavbě letního výcvikového tábora v Ramsové v Rakousku. V jeho doprovodu byl americký skaut, ředitel Úřadu pro Refugee Settlement Mr. P. N. Hawkes a reprezentant čs. skautingu v Rakousku br. Ota Koutný. Dr. Papánek nikdy nezapomene setkat se s dětmi čs. uprchlíků a s čs. skauty, kteří o ně pečují. Během návštěvy převzal záštitu nad Československým skautingem, který byl ustaven na slavnostní schůzi v Mnichově 4. května 85. Další informace lze obdržet na adrese: Čs. skauting, Postfach 1742, D-6090 Rüsselheim, West Germany. Dr. Papánek, resident USA, je na snímku první upravo. Snímek nám zapůjčil br. Ota Koutný, který je na obrázku druhý stojící zleva.

IN MEMORIAM

V Miami Heart Institutu zemřel v pondělí dne 12. srpna t.r. dr. Bedřich Syrový. Bylo mu 79 let a žil v Miami na Floridě od r. 1980. Zesnulý pracoval v sekretariátu Spojených národů v New Yorku v letech 1948 až 1968. Dovedl se obětovat pro své spolupřízní. --Právníká studia dokončil na Masarykově universitě v Brně v r. 1929. V r. 1954 dosáhl na universitě v New Yorku Master Degree v Public Affairs. Pracoval jako hlavní právník na čs. konsulátu v New Yorku v letech 1942 až 48. Během své služby pro Spojené národy účastnil se mnohých studií v oblasti lidských práv, nucené práce, otroctví, diskriminace ve vzdělání a pod. Snažil se vždy o odstranění rasové nesnášlivosti. Působil na mnohých místech ve východní a střední Africe a seznámil se s problémy nových samostatných zemí. V Somálsku byl v komisi, která připravila první ústavu země. Po odchodu do důchodu se stal evropským ředitelem Am. Fondu pro čs. uprchlíky, se sídlem v Mnichově. Jeho dcery Mary vyslovujeme naši upřímnou soustrast. Její adresa je: Mary Syrový, 345 E. 77th St., New York, NY 100 21, USA.

ČECHOŠLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

8. srpna t.r. oslavil v Londýně své 76. narozeniny Václav Holub, o jehož životě přinášíme článek z pera dr. V. Bernarda na str. 6 tohoto čísla. Máme v ruce jeho článek "Svoboda jednotlivců a plánované hospodářství", který napsal do "Sociální Demokracie" 9. února 48. V posledním čísle "Práva Lidu" 2/85/ má znamenitý článek o Antonínu Hamplovi, dělnickém vůdci a státníkovi, který učinil sociální demokracii nosným sloupem Masarykovy republiky. --7.9. tomu bylo už 5 let, co v Lima, Pa. zemřel prof. vet. věd František Král. --11.9. oslavil ve švýcarském exilu "65" profesor Ota Šik. --Dr. Jaroslav Trnka se ozval z Paříže a poděkoval nám za gratulaci k jeho 80. narozeninám básní J. Tománka. Píše "Paměti - od Mnichova do konce června 1940". Tehdy se mu podařilo uniknout do Anglie. --Naše sestarská publikace "Severské Listy" ve Švédsku je podle úsudku mnohých našim nejlepším zpravodajským tiskovým orgánem vůbec v záp. Evropě. Rediguje obětavě Jan Stránský. --Administrace "AmListů" účtuje za jednu změnu adresy \$1:50. --Martin Zapletal z NY se pozastavil nad tím, že jedním z pozorovatelů Světového kongresu Slováků v Ottawě na konferenci o lidských právech ve světě - byl Evžen Loeb. --V Lakewood, Colorado zemřel 27. 8. JUDr. František Hradil, starosta Čs. Orla v exilu. Dne 14. července slavil své 79. narozeniny. Zanechává dceru Jelenou Nekvapilovou s rodinou. --Obětavá Jaromíla Kracíková, dnes žijící v Kalifornii, umožnila před 35ti lety, že v USA vyšla česká verze knihy J. Jostena "Oh, My Country", pod názvem "Československo žaluje". --Red. Josten připomněl, že v srpnu 68 jediné V. Británie a Indie svolaly zvláštní zasedání svých parlamentů na protest proti sovětské invázi Československa. --Čs. strana národně sociální schválila písemným hlasováním členů vedení nový organizační řád strany. Předsedou strany je prof. V. L. Krajina, jednatelkou Libuše Drobílková. --V australském parlamentu se projednává předloha zákona, podle kterého musí přistěhovalci čekat na starobní penzi plných 35 let. --Programátor Jaroslav Holec by rád z Latiny emigroval do Kanady. --Dostali jsme do archivu básně, kterou v listopadu 1951 na počest zesnulého senátora Vojty Beneše složil František J. Kraus. Kdo má jeho dnešní adresu? --Zdenka Arisová se z Galesburgu, IL. přestěhovala do Clay, NY. --Rada svob. Československa se vyslovila proti úpravě vztahů vůči dnešnímu kom. režimu v Praze. --Dr. George Veselý ze S. Lake City, Utah se uzdravuje po nemoci. --Dr. F. J. Marlow ze Sherman Oaks, CA. nám slíbil půjčit fotografii kpt. E. Vosky. --Kdo nám půjčí Voskovu knihu "Spy and Counterspy"? --K. Hannan z Texasu byl 7.7.85 na Velehradu a byl svědkem manifestace 150.000 lidí za svobodu náb. přesvědčení. Davy volaly "Chceme papeže!" --Ant. Vlach oslaví v Hamburku 4.10. "80". --Dr. Ivan Sviták bude 10.10. "60". --Jaromír Petříček 14.10. "65". --Josef Jonáš 20.10. "65". --Marie Provazníková 24.10. v Salem, Oregon "95". --Jar. Pavlík/Dánsko/ nám poslal pozdrav z dovolené v Jugoslávii, Josef Roub /záp. Německo/ se ozval ze Španělska. --Lubomír a Anna Topilovi se usadili v Ridley Park, PA. --Pejskarovi nám poslali pozdrav z Minotnas, Man. --Václav Grubel se z Rakouska dostal do Spillville, Iowa. --Znamenitý je obsah revue "Hlas Bohemie", která vychází v Kolíně n.R. --Tůmovi z LA se poklonili památce Eskimo Welzla v Dawson Creek, Yukon. Žil 1868-1951. --Čs. Společnost penzistů v Melbourne odsoudila obsah knihy "Streaptease Chicago", v níž je hanoben TGM. --Libor Will s paní Marií zakotvili v S. Francisku. --Josef Novák žije v Pinole, CA. --E. Dvořákovi vyšla další sbírka básní "Když procházel jsem zahradou". --F. Fiedler je stále aktivní v Paříži. --Vlad. Kříž se usadil v S. Francisku. --F. Wurm žije v Addison, IL. --Geolog J. Roudný by rád z Mnichova emigroval do Kanady. Kdo pomůže? --Vilém Bernard znal v Praze JUDr. J. Morela. --Baryton Vlad. Skal z Vídně zamýšlí navštívit Kanadu v březnu 86 a nabízí vystoupení na koncertech v

krajanských centrech - zdarma. Adresa v redakci. -- Jiří Janovec žije v Ridgewood, NY. --J. Nermuť píše na Tasmánii paměti "Bouřlivými léty". --R. Kuna s 5ti přáteli by rád z Latiny do Kanady. --Dobrý je: "Našinec", P.O. Box 27713, 0132 Sunnyside, Rep. of South Africa. Tel. 012 424261.

Minule jsme přinesli snímek krásného českého fouska a udělali jsme tím některým čtenářům radost. U Losků v Mississauga, Ont. mají zas velkého Dána...

ČSSR

Já jsem svého přítele k žádnému rozvádání nenabádal, já mu jenom prozradil, že se na ten cement chystá Lojza.

AFCR

PORADY novým čs. uprchlíkům ve všech otázkách usídlení a emigrace udílí:

AMERICKÝ FOND PRO ČESKOSLOVENSKÉ UPRCHLÍKY
v Mnichově:
Reichenbachstrasse 12/1
D-800 München 5
tel (089) 26 07 132

ve Vídni:
Gumpendorferstrasse 5a/2
A-1060 Wien VI
tel. (0222) 56 34 76 nebo 56 34 94
v Trálekirchenu:
registrační budova tábora I patro, dveře číslo 45

Adresa v Kanadě:

AFCR, Box 392
Port Credit P.S.
Mississauga, Ont. L5G 4M1

Family Trust
FAMILY TRUST CORPORATION REALTOR

GEORGE J. B. DANES, B.A

Kupujeme a prodáváme nemovitosti.

Specializace Scarborough a východní Toronto.

685 Markham Road Office: 439-1660
Cedar Heights Plaza Residence: 266-1659